[2024] 7 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 640: 2024 ਆਈ.ਐਨ.ਸੀ. 503

ਮੀਰ ਮੁਸਤਫਾ ਅਲੀ ਹਾਸਮੀ

ਬਨਾਮ

ਏ.ਪੀ. ਰਾਜ

(2024 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2845)

10 ਜੁਲਾਈ 2024

[ਬੀ.ਆਰ. ਗਵਈ ਅਤੇ ਸੰਦੀਪ ਮਹਿਤਾ,* ਜੇ.ਜੇ.]

ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਮੁੱਦਾ

ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਤੋਂ ਰਿਸ਼ਵਤ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ; ਅਤੇ ਕੀ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1988 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਤੇ 13(1)(d) r/w 13(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਸਨ।

ਸਿਰਲੇਖ

ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1988 ss. 7 ਅਤੇ 13(1)(d) r/w 13(2) ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ - ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਜੰਗਲਾਤ ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ-ਜੰਗਲਾਤ ਗਾਰਡ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਤੋਂ ਰਿਸ਼ਵਤ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜੋ ਆਰਾ-ਮਿਲ ਚਲਾਉਂਦਾ ਸੀ - ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਡੀਵਾਈਐਸਪੀ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ, ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਫਲਾਇੰਗ ਸਕੁਐਡ ਨੇ ਆਰਾ-ਮਿਲ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਾਲੀ ਟੀਕਵੁੱਡ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਆਰਾ ਮਿੱਲ 'ਤੇ 50,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ - ਅਗਲੇ ਹਫ਼ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਤ ਗਾਰਡ ਨੇ ਆਰਾ-ਮਿਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ 5,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਰਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ - ਡੀਵਾਈਐਸਪੀ ਨੇ ਪ੍ਰੀ-ਟ੍ਰੈਪ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਤੋਂ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ - ਅਧੀਨ। 7 ਅਤੇ 13(1)(d) r/w 13(2) ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ - ਸਹੀ:

ਫੈਸਲਾ: ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਤੋਂ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ - ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਹਾਲਾਤੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰਿਸ਼ਵਤ

ਮੀਰ ਮੁਸਤਫਾ ਅਲੀ ਹਾਸਮੀ ਬਨਾਮ ਏ.ਪੀ. ਰਾਜ

ਲੈਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ, ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਅਤੇ ਡੀਵਾਈਐਸਪੀ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਦੋਸਤ ਸਨ, ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਗਵਾਹ ਸੀ - ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਾਗੀ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਡੀਵਾਈਐਸਪੀ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਕਥਿਤ ਮੰਗ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪਿਛੋਕੜ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਟ੍ਰੈਪ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਸੂਝਵਾਨ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮੁੱਢਲੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਡੀਵਾਈਐਸਪੀ ਦੁਆਰਾ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਇਕਲੌਤਾ ਗਵਾਹ ਸੀ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ - ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਡੋ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਡੀਵਾਈਐਸਪੀ ਨੇ ਟ੍ਰੈਪ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ੈਡੋ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋੜਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ - ਕਾਲ ਡਿਟੇਲ ਰਿਕਾਰਡ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਢਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਰਾ ਮਿੱਲ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਦੂਰ ਨੂੰ ਟ੍ਰੈਪ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਪੰਚ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਾ ਕੇਸ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਰਕਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਕੇਸ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਦੇ ਉਲਟ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਤੋਂ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਰਕਮ ਮੰਗਣ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ - ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਇੱਕ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਸੈੱਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਪਾਸੇ। [ਪੈਰਾ 48, 52-57]

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਨੀਰਜ ਦੱਤਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸਰਕਾਰ) [2023] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 997: (2023) 4 SCC 731- ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1988; ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973

ਕੀਵਰਡਸ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ; ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ 7 ਅਤੇ 13(1)(d) r/w 13(2) of PC Act, 1988; ਪ੍ਰੀ-ਟਰੈਪ ਕਾਰਵਾਈਆਂ; ਟ੍ਰੈਪ ਲੇਇੰਗ ਅਫਸਰ; ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਗਵਾਹ; ਦਾਗੀ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟ।

ਕੇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ

ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2024 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2845

2008 ਦੇ ਸੀਆਰਐਲਏ ਨੰਬਰ 1036 ਵਿੱਚ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਜ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 02.08.2022 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ

ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ੀਆਂ

ਦਾਮਾ ਸ਼ੇਸ਼ਾਦਰੀ ਨਾਇਡੂ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਹਿਤੇਸ਼ ਸਿੰਘ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਿਸ਼ਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਤਨਵੀ ਮੁੰਜਾਲ, ਸੁਨੀਲ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ।

ਕੁਮਾਰ ਵੈਭਵ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇਵੀਨਾ ਸਹਿਗਲ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ।

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ / ਆਦੇਸ਼

ਫੈਸਲਾ

ਮਹਿਤਾ, ਜੇ.

1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਹ ਅਪੀਲ 2 ਅਗਸਤ, 2022 ਨੂੰ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਵੱਲੋਂ 2008 ਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1036 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 5 ਅਗਸਤ, 2008 ਨੂੰ ਐਸਪੀਈ ਅਤੇ ਏਸੀਬੀ ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਤਾਪੂਰਨ ਵਧੀਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ, ਸਿਟੀ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ) ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਭਾਵ, ਦੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੰਬਰ 1 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'A01' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ) ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੰਬਰ 2 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'A02' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ) ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ:-

(i) ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1988 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਪੀਸੀ ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ): ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ 1,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ (ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ, ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ)

(ii) ਪੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(1)(d) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਅਪਰਾਧ: ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ 1,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ (ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ, ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ)

ਦੋਵਾਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

3. ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ AO2 ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ।

4. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਜੰਗਲਾਤ ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ (AO2-N. ਹਨੂਮੰਤੂ) (ਬਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਜੰਗਲਾਤ ਗਾਰਡ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਦੋਵੇਂ ਜੰਗਲਾਤ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਫਲਾਇੰਗ ਸਕੁਐਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ। 6 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਅਤੇ AO2 ਵਨਸਥਲੀਪੁਰਮ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਆਰਾ-ਮਿੱਲ ਵਿੱਚ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਮੁੱਕਾ ਰਮੇਸ਼ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'PW-1' ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ) ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ PW-1 ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਈ. ਰਾਮਾਚਾਰੀ ਤੋਂ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਫੇਰੀ ਦੌਰਾਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਅਤੇ AO2 ਨੇ ਆਰਾ-ਮਿੱਲ ਵਿੱਚ ਪਈ ਸਾਗਵਾਨ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਮੁਲਜ਼ਮ (A01 ਅਤੇ AO2) ਨੇ PW-1 ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਰਾ-ਮਿੱਲ ਵਿੱਚ ਸਾਗਵਾਨ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ PW-1 ਦੀ ਦਲੀਲ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੇ PW-1 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਆਰਾ-ਮਿੱਲ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਐਮ. ਅਸ਼ੋਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਮ. ਅਸ਼ੋਕ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਇੱਕ ਰਸੀਦ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-2) ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ 50,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਫੀਸ ਲਈ ਗਈ।

5. ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 6 ਜਨਵਰੀ, 2023 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਅਤੇ AO2 ਨੇ PW-1 ਤੋਂ 5,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਾਮੂਲ (ਮਾਸਿਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ) ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਇਸ ਧਮਕੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ PW-1 ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਮਕੀ ਭਰੀਆਂ ਕਾਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। 21 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ, AO2 ਨੇ PW-1 ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਮੂਲ ਪੈਸੇ ਤਿਆਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਹਦਾਇਤ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਫ਼ੋਨ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਕਤ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ। 22 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੇ PW-1 ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ 23 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਹੋਟਲ ਕੁਆਲਿਟੀ-ਇਨ ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ, ਨਾਮਪੱਲੀ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਹੋਟਲ ਕੁਆਲਿਟੀ-ਇਨ" ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ) ਵਿੱਚ 5,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗੀ ਗਈ ਮਾਮੂਲ ਰਕਮ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, PW-1 ਨੇ 22 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ. ਰਾਮਚੰਦਰ, ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ, ACB (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਡੀਐਸਪੀ) (PW-10" ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ) ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-1) ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਜਾਲ 23 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ

ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1), ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਪੋਟਾਗੁੰਟਾ ਰਮੇਸ਼ ਨਾਇਡੂ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'PW-2' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ) ਦੇ ਨਾਲ 5,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇ ਨੋਟ ਲੈ ਕੇ ACB ਦਫ਼ਤਰ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਦੋ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਠੀ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਰਾਓ (PW-3) ਅਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ਮਹਿਮੂਦ ਅਲੀ ਨੂੰ ਵਿਚੋਲੇ (ਪੰਚ) ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਵੇਰੇ 9:45 ਵਜੇ, ਟ੍ਰੈਪ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਪ੍ਰੀ-ਟ੍ਰੈਪ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜੋ ਮੈਮੋਰੰਡਮ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-4) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਨ। ਪ੍ਰੀ-ਟ੍ਰੈਪ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਟ੍ਰੈਪ ਪਾਰਟੀ, ਡੀਐਸਪੀ (PW-10) ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਸਵੇਰੇ 10:30 ਵਜੇ ਹੋਟਲ ਕੁਆਲਿਟੀ-ਇਨ ਵੱਲ ਵਧੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਅਤੇ PW-2 ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਕਤ ਹੋਟਲ ਦੀ ਕੌਫੀ ਸ਼ਾਪ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੂੰ ਮਿਲੇ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੇ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ। ਕਾਫੀ ਸ਼ਾਪ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01), ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਝਿਜਕ ਦਿਖਾਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਟਲ ਦੇ ਤਹਿਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਡੀਵਾਈਐਸਪੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਟ੍ਰੈਪ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੂਰੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਤਹਿਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਤੋਂ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਰਕਮ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੇਕਸਿਨ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਹ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਵਿਚਕਾਰ PW-2 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਿਆ, ਹੋਟਲ ਦੀ ਲਾਬੀ ਵਿੱਚ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਟ੍ਰੈਪ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਸੁਣ ਨਹੀਂ ਸਕੇ।

6. ਸਵੇਰੇ ਲਗਭਗ 11:25 ਵਜੇ, PW-2 ਸੈਲਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਵਿਵਸਥਿਤ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ 'ਤੇ, ਟ੍ਰੈਪ ਪਾਰਟੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਵੱਲ ਵਧੀ। ਡੀਐਸਪੀ (PW-10) ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਰਕਮ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਡੀਐਸਪੀ (PW-10) ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ 5,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਰਕਮ ਮੰਗੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਰੇਕਸੀਨ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਦੇ ਹੱਥ ਸੋਡੀਅਮ ਕਾਰਬੋਨੇਟ ਘੋਲ ਵਿੱਚ ਧੋਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਦੀ ਧੋਤੀ ਗੁਲਾਬੀ ਹੋ ਗਈ। ਰਿਸ਼ਵਤ ਲੈਣ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੇ ਘਬਰਾਹਟ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਫੀਸ ਲਈ ਉਕਤ ਰਕਮ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਰੇਕਸੀਨ ਬੈਗ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜੋ ਉਹ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਵਿਚੋਲੇ, ਕਾਠੀ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ (PW-3) ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਰੇਕਸੀਨ ਬੈਗ ਵਿੱਚੋਂ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟ ਕੱਢੇ ਅਤੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਪ੍ਰੀ-ਟਰੈਪ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟਾਂ ਦੇ ਨੰਬਰਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਏ ਗਏ ਨੋਟਾਂ ਦੇ ਨੰਬਰ। ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਰੇਕਸੀਨ ਬੈਗ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਡਾਇਰੀ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਡਾਇਰੀ ਦੀ ਵੀ ਫੀਨੋਲਫਥੈਲੀਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਲਈ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਦਾਗੀ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟਾਂ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਇਆ ਸੀ।

ਇੱਕ ਪੈਸੇ ਦੀ ਰਸੀਦ ਕਿਤਾਬ ਵੀ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ (ਮੈਮੋਰੰਡਮ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-6) ਰਾਹੀਂ)। ਟ੍ਰੈਪ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮੈਮੋਰੰਡਮ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-11) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

7. ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਅਤੇ AO2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ SPE ਅਤੇ ACB ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਜਾਣਕਾਰ ਵਧੀਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ, ਸਿਟੀ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਅਤੇ AO2 ਵਿਰੁੱਧ ਪੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7, 13(1)(d) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ 11 ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ 19 ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ 8 ਭੌਤਿਕ ਵਸਤੂਆਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ। ਦੋਸ਼ੀ (AO1 ਅਤੇ AO2) ਤੋਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ, 1973 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'CrPC' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ) ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੇਕਸੂਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ।

8. ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੇ ਧਾਰਾ 313 CrPC ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਕੌਫੀ ਪੀ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਰੈਕਸਿਨ ਬੈਗ ਕੌਫੀ ਸ਼ਾਪ 'ਤੇ ਛੱਡ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਰੇਕਸੀਨ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਗੰਦੇ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟ ਰੱਖੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਐਮ. ਅਸ਼ੋਕ (ਆਰਾ-ਮਿਲ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ) 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ 50,000/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਸੀ।

9. ਸਿੱਖਿਅਤ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 5 ਅਗਸਤ, 2008 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਅਤੇ AO2 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ।

10. ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਦੋਵਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। AO2 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ (AO1) ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ 2 ਅਗਸਤ, 2022 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਬੇਨਤੀਆਂ: -

11. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਦਾਮਾ ਸ਼ੇਸ਼ਾਦਰੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੂਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਝੂਠਾ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਹੈ। AO1 (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਦੁਆਰਾ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜੀ. ਰਾਮਚੰਦਰ (PW-10) ਡੀਐਸਪੀ, ਜੋ ਕਿ ਟ੍ਰੈਪ ਲੇਇੰਗ ਅਫਸਰ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ TLO ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ) ਵੀ ਸਨ, ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਤੰਤਰ ਜਾਂ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਤੱਥ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

12. ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੇ ਕਦੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਤੋਂ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਵਤ ਮੰਗੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਤਾਂ TLO (PW-10) ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਵਿਚਕਾਰ ਟੈਲੀਫੋਨ 'ਤੇ ਹੋਈ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੇ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਮੰਗ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਟ੍ਰੈਪ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਡਿਵਾਈਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਭਾਵ, PW-2 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, TLO ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਟ੍ਰੈਪ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

13. ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਬੱਦਲਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ, ਮੁੱਕਾ ਰਮੇਸ਼ (PW-1) ਦੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਇਕਬਾਲਾਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ: -

"ਅਸੀਂ ਕੌਫੀ ਆਰਡਰ ਕੀਤੀ, ਸਰਵਿਸਿੰਗ ਵਿੱਚ ½ ਘੰਟਾ ਲੱਗਿਆ। ਮੈਂ ਰਕਮ ਕੱਢ ਲਈ ਅਤੇ AO ਨੂੰ ਰਕਮ ਦੇਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਕੌਫੀ ਆਰਡਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਕੌਫੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਸੀਂ 3 ਨੇ ਕੌਫੀ ਪੀਤੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਰਕਮ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਅਤੇ ਕੌਫੀ ਇਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਸਮੇਂ ਰਕਮ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਉਸੇ ਰੈਂਪ ਤੋਂ 50 ਫੁੱਟ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਟਮਸ ਲੈਣਾ ਪਵੇਗਾ ਦੋਸ਼ੀ 1 ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਬੈਗ ਮਿਲਿਆ 1 ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ, ਮੈਂ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ 2 ਮੇਜ਼ਾਂ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੈਗ ਦੋਸ਼ੀ 1 ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ। A1 ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ

ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹੋਟਲ ਦਾ ਬਿੱਲ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਮੈਂ AO.1 ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੈਲਰ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 50 ਫੁੱਟ ਹੇਠਾਂ ਰੈਂਪ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਜਿੱਥੇ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲਾਂ ਅਤੇ ਚਾਰ ਪਹੀਆ ਵਾਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਟੈਂਡ ਹਨ। ਜਨਰੇਟਰ ਦੋ ਪਹੀਆ ਵਾਹਨਾਂ ਦੇ ਪਾਰਕਿੰਗ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸਥਿਤ ਹਨ। ਦੋਸ਼ੀ ਆ ਗਿਆ।" ਦੋ-ਪਹੀਆ ਵਾਹਨ ਚਲਾਉਣ 'ਤੇ ਮੈਂ ਦੋਸ਼ੀ 1 ਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ ਦਿਖਾਏ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਕਾਗਜ਼ ਦਿਖਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਖੁਦ ਅਤੇ Pw2 ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਦੋਸ਼ੀ 1 ਨੂੰ ਜਨਰੇਟਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਝੂਠ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਦਾਗੀ ਰਕਮ ਰੈਕਸੀਨ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਕੌਫੀ ਇਨ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦਾਗੀ ਰਕਮ ਰੈਕਸੀਨ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅਤੇ Pw2 ਨੇ ACB 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਝੂਠਾ ਜਾਲ ਵਿਛਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ AO1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਬਿਆਨ ਗਲਤ ਹੈ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

14. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਇਕਬਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਆਪਣਾ ਰੇਕਸੀਨ ਬੈਗ ਉਸ ਕੌਫੀ ਸ਼ਾਪ ਵਿੱਚ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰੈਪ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਗੀ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਹੀ ਰੇਕਸੀਨ ਬੈਗ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗੁਪਤ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਦੇ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਦਾਗੀ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਮੌਕੇ ਦੀ ਇਸ ਖਿੜਕੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ।

15. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਟ੍ਰੈਪ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਤੋਂ ਧੋਣ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ, FSL ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਗੀ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਜਾਂ ਸੰਭਾਲਿਆ ਸੀ।

16. ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਅਤੇ PW-2 ਦੇ ਦਾਗੀ ਅਤੇ ਡਗਮਗਾ ਰਹੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦਾ ਕਰੀਬੀ ਦੋਸਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

17. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ TLO (PW-10) ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਅਤੇ PW-2 ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਸ਼ੈਡੋ ਗਵਾਹ ਭੇਜਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੌਰਾਨ ਵਾਪਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਵਿਚੋਲੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਟ੍ਰੈਪ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗਵਾਹ ਨੇ AO1 (ਅਪੀਲਕਰਤਾ), ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਅਤੇ PW-2 ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਗੱਲਬਾਤ ਸੁਣੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕੇਸ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਨੇੜੇ ਦੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ, PW-2 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਅਤੇ ਟ੍ਰੈਪ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੂੰ ਜੋੜਿਆ। ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦੁਆਰਾ TLO (PW-10) ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਇੱਕ ਪੱਖਪਾਤੀ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਕਥਿਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

18. ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) (ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ) ਦੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵੀਕਾਰ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਵੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਦਾ ਰੇਕਸੀਨ ਬੈਗ ਜਿਸ ਤੋਂ ਦਾਗ਼ੀ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਕਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵੀਕਾਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਰ੍ਹਾ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਚਿਆ ਗਿਆ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

19. ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੂੰ ਟ੍ਰੈਪ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਨੇੜੇ-ਤੇੜੇ ਕੋਈ ਕਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦੇ ਕਾਲ ਡਿਟੇਲ ਰਿਕਾਰਡ (CDR) ਵੱਲ ਦਿਵਾਇਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਵਿਚਕਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਕਾਲਾਂ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਹੋਇਆ, ਇੱਕ 8 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ ਅਤੇ ਦੂਜੀ 17 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਵੱਲੋਂ FIR ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਦੋਸ਼ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੇ ਉਸਨੂੰ 21 ਜਨਵਰੀ, 2003, 22 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਅਤੇ 23 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਝੂਠਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੂਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੱਚਾਈ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

20. ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚੁਕਵੇਂ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਵੱਲ ਵੀ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਹੋਟਲ ਕੁਆਲਿਟੀ-ਇਨ ਦੀ ਕੈਫੇ ਸ਼ਾਪ ਵਿੱਚ ਕੈਫੇ ਪੀ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਰਕਮ ਕੱਢੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਤੋਂ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਰਕਮ ਮੰਗੀ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ।

21. ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ, ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ:

22. ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸਥਾਈ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਜੰਗਲਾਤ ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦੀ ਆਰਾ ਮਿੱਲ 'ਤੇ 50,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਬੇਲੋੜਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਤੋਂ ਰਿਸ਼ਵਤ (ਮਾਮੂਲ) ਵਜੋਂ 5,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਰਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਅਤੇ PW-2 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

23. ਉਸਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਟ੍ਰੈਪ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-11) ਦੇ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਤੋਂ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਇੱਕ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਰਕਮ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਫੀਸ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕੇਸ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਹ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟ ਖੁਦ ਉਸਦੇ ਰੇਕਸੀਨ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਬੇਤੁਕੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

24. ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (AO1), ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੇਕਸੀਨ ਬੈਗ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲੇ ਦਾਗ਼ੀ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ 'ਤੇ ਫੀਨੋਲਫਥੈਲੀਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ।

ਚਰਚਾ ਅਤੇ ਸਿੱਟਾ: -

25. ਅਸੀਂ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ।

26. ਕਿਉਂਕਿ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜੋਸ਼ੀਲੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਲਾਤੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ।

27. ਨੀਰਜ ਦੱਤਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਦਿੱਲੀ ਸਰਕਾਰ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹਾਲਾਤੀ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਸਿੱਧੇ/ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ, ਮੌਖਿਕ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਤੇ 13(1)(d) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ 13(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਦੋਸ਼ੀ/ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਅਨੁਮਾਨਤ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਘੋਖਿਆ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ: -

"88. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਜੋ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਉਸਦਾ ਸਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

88.1. (a) ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਕ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਸਬੂਤ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤੱਥ ਵਜੋਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਤੇ 13(1)(d)(1) ਅਤੇ (ii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਕ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ।

1.[2023] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 997: (2023) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 731

88.2. (ਅ) ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੱਥ ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੌਖਿਕ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

88.3. (c) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਤੱਥ, ਅਰਥਾਤ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਸਬੂਤ ਸਿੱਧੇ ਮੌਖਿਕ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਤੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

88.4. (d) ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਤੱਥ, ਅਰਥਾਤ, ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਕ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ:

(i) ਜੇਕਰ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਕ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਸਿਰਫ਼ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਿਸ਼ਵਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਕ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।
(ii) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਕ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮੰਗ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(1)(d)(1) ਅਤੇ (i) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੈ।
(ii) ਉਪਰੋਕਤ (1) ਅਤੇ (i) ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਕ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੱਥ ਵਜੋਂ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਇਸਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 13(1)(d)(i) ਅਤੇ (ii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਗ ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(1)(d)(1) ਅਤੇ (i) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਹੋਵੇਗਾ।

88.5. (e) ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਅਨੁਮਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੱਥ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੌਖਿਕ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਣ, ਨਾ ਕਿ ਇਸਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤੱਥ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੰਗ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਖੰਡਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਖੰਡਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨਾ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

88.6. (f) ਜੇਕਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ "ਵਿਰੋਧੀ" ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗਵਾਹ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਕੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦੁਬਾਰਾ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਹਾਲਾਤੀ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

88.7. (g) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 20 ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਇਨਾਮ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਧਾਰਨਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਨਾ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਠਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਕਤ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਖੰਡਨ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 20 ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 13(1)(d)(i) ਅਤੇ (i) 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

88.8. (h) ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਾਨ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ-ਪੈਰਾ 88.5(e) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤੱਥ ਦੇ ਅਨੁਮਾਨ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਹੈ।"

28. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਖ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਹਾਲਾਤੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

29. ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਤੋਂ ਰਿਸ਼ਵਤ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ।

30. ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮੰਗ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦੋਸ਼ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦੁਆਰਾ 22 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ ਡੀਐਸਪੀ, ACB ਵਿਭਾਗ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਰੇਂਜ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-1) ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਰਾ-ਮਿਲ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਾਲੀ ਟੀਕਵੁੱਡ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਫਲਾਇੰਗ ਸਕੁਐਡ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਆਰਾ ਮਿੱਲ 'ਤੇ 50,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਦੇ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਤ ਗਾਰਡ (AO2) ਦੁਬਾਰਾ ਆਰਾ-ਮਿਲ ਵਿੱਚ ਆਏ ਅਤੇ ਆਰਾ-ਮਿਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ 5,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਰਕਮ (ਮਾਮੂਲ) ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-1) ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮੰਗ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਅਤੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ (AO2) ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਸਾਂਝਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-1) 22 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਡੀਐਸਪੀ (PW-10) ਨੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਯਾਨੀ 23 ਜਨਵਰੀ 2003 ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਟ੍ਰੈਪ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-1) ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੇ।

31. ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੈਅ ਪਰੰਪਰਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰੈਪ ਲੇਇੰਗ ਅਫਸਰ, ਟ੍ਰੈਪ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਕ ਦੁਆਰਾ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਤੱਥ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਕ ਵਿਚਕਾਰ ਟੈਲੀਫੋਨ ਗੱਲਬਾਤ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਕੇ ਵੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਕਸਰ, ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਡਿਵਾਈਸ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਕ ਦੁਆਰਾ ਰਿਸ਼ਵਤ ਲੈਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡੀਐਸਪੀ (PW-10) ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਅਤੇ AO2 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮੰਗ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਤੁਰੰਤ ਜਾਲ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਕਿ PW-2, ਡੀਐਸਪੀ/TLO (PW-10) ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦੇ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਜੁੜਿਆ ਇਕਲੌਤਾ ਗਵਾਹ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, PW-2 ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੈਡੋ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਅਤੇ PW-2 ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਦੋਸਤ ਸਨ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਅਤੇ PW-2 ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਦੋਸਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ PW-2 ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲਾ ਗਵਾਹ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ TLO/ਡੀਐਸਪੀ (PW-10) ਨੇ ਟ੍ਰੈਪ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ੈਡੋ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋੜਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

ਇਹ ਪ੍ਰੀ-ਟ੍ਰੈਪ ਕਾਰਵਾਈਆਂ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-4) ਦੇ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਡੀਐਸਪੀ (PW-10) ਸੀ ਜਿਸਨੇ PW-2 ਨੂੰ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਸ਼ੈਡੋ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਤੱਥ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਅਤੇ PW-2 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸੰਸਕਰਣ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲਟ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਸੀ ਜਿਸਨੇ 23 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਟ੍ਰੈਪ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ PW-2 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਟ੍ਰੈਪ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਡੀਐਸਪੀ (PW-10) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਥਿਤ ਮੰਗ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਤਸਦੀਕ ਕਰਵਾਏ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਨਾਲ ਵਾਲਾ ਸ਼ੈਡੋ ਗਵਾਹ, ਰਮੇਸ਼ ਨਾਇਡੂ (PW-2) ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦਾ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਦੋਸਤ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਖੁਦ ਆਰਾ-ਮਿਲ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ 50,000/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਵਿਰੁੱਧ ਗੁੱਸਾ ਰੱਖਿਆ ਸੀ।

32. ਹੁਣ, ਅਸੀਂ ਸਮੱਗਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਾਂਗੇ।

33. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੇ ਮੁੱਖ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਈ. ਰਾਮਾਚਾਰੀ ਤੋਂ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਆਰਾ-ਮਿਲ ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਦਾ ਡਿਪੂ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। 6 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ, ਜੰਗਲਾਤ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਫਲਾਇੰਗ ਸਕੁਐਡ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੀਰ ਮੁਸਤਫਾ, ਜੰਗਲਾਤ ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਫਸਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਥੇ) (A01) ਅਤੇ ਐਨ. ਹਨੁੰਮੰਤੂ, ਜੰਗਲਾਤ ਗਾਰਡ (AO2) ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਸਟਾਫ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਆਰਾ-ਮਿਲ 'ਤੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰਾ-ਮਿਲ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਆਦਿ ਦੇ ਸਾਗਵਾਨ ਦੀ ਲੱਕੜ ਸਟੋਰ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਿੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਗਵਾਨ ਦੀ ਲੱਕੜ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਕੇਸ ਬੁੱਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਅਤੇ AO2 ਨੇ 50,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਪਰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਰਸੀਦ ਐਮ. ਅਸ਼ੋਕ ਨਾਮਕ ਆਰਾ ਮਿੱਲ ਦੇ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। 7 ਜਾਂ 10 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, AO1 ਅਤੇ AO2 ਦੁਬਾਰਾ ਉਸਦੀ ਆਰਾ-ਮਿਲ 'ਤੇ ਆਏ ਅਤੇ 5,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਅਦਾਇਗੀ (ਮਾਮੂਲ) ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰਕਮ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। 21 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ, AO1 ਅਤੇ AO2 ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 5,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। AO2 ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੂੰ ਮੋਬਾਈਲ 'ਤੇ ਵੀ ਅਕਸਰ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 5,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ।ਇਹਨਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਮੰਗਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਕੇ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) 22 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ ACB ਦਫ਼ਤਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਡੀਐਸਪੀ

(PW-10) ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-1) ਸੌਂਪੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੂੰ ਡੀਐਸਪੀ (PW-10) ਨੇ 23 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ ACB ਦਫ਼ਤਰ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਨਾਲ ਹੀ 5,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਰਕਮ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (AO1) ਅਤੇ AO2 ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਲਈ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਉਸੇ ਦਿਨ, ਯਾਨੀ 22 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਰਮੇਸ਼ ਨਾਇਡੂ (PW-2) ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ACB ਦਫ਼ਤਰ ਜਾਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ 23 ਮਾਰਚ, 2003 ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ, ਉਸਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (AO1) ਅਤੇ AO2 ਤੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫ਼ੋਨ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ 5,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਮਪੱਲੀ ਦੇ ਕੁਆਲਿਟੀ-ਇਨ ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ACB ਦਫ਼ਤਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ PW-2 ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਡੀਐਸਪੀ (PW-10), ਉਸਦਾ ਸਟਾਫ਼ ਅਤੇ ਵਿਚੋਲੇ ACB ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ। ਡੀਐਸਪੀ (PW-10) ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੂੰ ਵਿਚੋਲਿਆਂ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ; ਪ੍ਰੀ-ਟਰੈਪ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ; ਵਿਚੋਲਿਆਂ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟਾਂ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਟਰੈਪ ਪੰਚਨਾਮਾ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-4) ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ ਨੋਟ ਕੀਤੇ। ਕਰੰਸੀ ਨੋਟਾਂ 'ਤੇ ਚਿੱਟਾ ਪਾਊਡਰ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਡੀਵਾਈਐਸਪੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-10) ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਗਵਾਹ (ਸ਼ੈਡੋ ਵਿਟਨੈੱਸਨ) ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਏਓ1) ਅਤੇ ਏਓ2 ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਰਕਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਲੀ ਮੰਗ 'ਤੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਦੇਣ ਲਈ ਹੋਟਲ ਕੁਆਲਿਟੀ-ਇਨ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਅਤੇ ਦੋ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ (ਏਓ1 ਅਤੇ ਏਓ2) ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰੁਮਾਲ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਪੂੰਝ ਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਵਿਵਸਥਿਤ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਫੀਨੋਲਫਥਲੀਨ ਪਾਊਡਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਹੋਟਲ ਕੁਆਲਿਟੀ-ਇਨ ਵੱਲ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਡੀਵਾਈਐਸਪੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-10) ਅਤੇ ਹੋਰ ਟ੍ਰੈਪ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੂਰੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਸਵੇਰੇ ਲਗਭਗ 10:30 ਵਜੇ ਹੋਟਲ ਕੁਆਲਿਟੀ-ਇਨ ਪਹੁੰਚੇ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੱਡੀ ਹੋਟਲ ਦੇ ਤਹਿਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ, PW-2 ਦੇ ਨਾਲ ਕੌਫੀ ਸ਼ਾਪ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਵਿਚੋਲੇ ਅਤੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਐਨ. ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰ (PW-11) ਵੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਅਤੇ ਨੇੜੇ ਦੀ ਇੱਕ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਏ। ਡੀਐਸਪੀ (PW-10) ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਟਾਫ ਮੈਂਬਰ ਕੌਫੀ ਸ਼ਾਪ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਦੇ ਰਹੇ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ (AO1) ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਕੁਰਸੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠ ਗਿਆ

ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਅਤੇ PW-2 ਬੈਠੇ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਕਮ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹੈ; ਜਿਸਦਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੇ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੂੰ ਦਾਗ਼ੀ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟ ਦੇਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਝਿਜਕ ਦਿਖਾਈ ਅਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਰਕਮ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੂੰ ਤਹਿਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1), PW-2 ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਤਹਿਖਾਨੇ ਵੱਲ ਵਧੇ ਅਤੇ ਜਨਰੇਟਰ ਰੂਮ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚੇ। ਉੱਥੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੇ ਆਪਣੇ ਰੇਕਸੀਨ ਬੈਗ ਦੀ ਜ਼ਿਪ ਖੋਲ੍ਹੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੂੰ ਉਸ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੇ ਆਪਣੀ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਵਾਲੀ ਕਮੀਜ਼ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਦਾਗ਼ੀ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟ ਕੱਢੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਦੇ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤੇ ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਕਿਤਾਬ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਪਏ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟ ਹੇਠਾਂ ਧੱਕੇ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਾਗਜ਼ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਬੈਗ ਦੀ ਜ਼ਿਪ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੂੰ ਉਕਤ ਕਾਗਜ਼ ਪਾੜਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੇ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਪਾੜ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, PW-2 ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਵਿੱਚ, ਡੀਐਸਪੀ (PW-10) ਅਤੇ ਟ੍ਰੈਪ ਪਾਰਟੀ ਤਲਾਅ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਗਏ ਅਤੇ AO1 (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਦੱਸੀ। ਡੀਐਸਪੀ (PW-10) ਨੇ ਫਿਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ (PW-1) ਨੂੰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਕ੍ਰਮ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਵਿਚੋਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੋਸਟ-ਟ੍ਰੈਪ ਮੀਮੋ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-11) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। PW-2 ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਚੋਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਮੀਮੋ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਚਨਾਮਾ ਹੋਟਲ ਦੀ ਦੂਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲਾਉਂਜ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਟ੍ਰੈਪ ਪਾਰਟੀ ਸ਼ਾਮ 5:00 ਵਜੇ ਤੱਕ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਰਹੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਅਤੇ PW-2 ਨੂੰ ACB ਦਫ਼ਤਰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਅਤੇ PW-2 ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਧਾਰਾ 164 CrPC ਬਿਆਨ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਫਟੇ ਹੋਏ ਕਾਗਜ਼, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਦੌਰਾਨ ਯਾਨੀ 6 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦਸਤਖਤ ਲਏ ਸਨ, ਪੋਸਟ ਟ੍ਰੈਪ ਮੀਮੋ ਬਣਾਉਣ ਸਮੇਂ ਡੀਐਸਪੀ (PW-10) ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

34. ਜਿਰ੍ਹਾ ਦੌਰਾਨ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਵਨਸਥਲੀਪੁਰਮ ਦਾ ਇੱਕ ਐਮ. ਅਸ਼ੋਕ ਆਰਾ-ਮਿਲ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹੀ ਐਮ. ਅਸ਼ੋਕ 6 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ ਆਰਾ-ਮਿਲ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਬਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜਾਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪੰਚ ਗਵਾਹ ਨਿਕਲਿਆ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ AO1 (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਲਾਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ,

ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੇ 6 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਤੋਂ 23 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਮੰਜੁਲਾ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰੇਗਾ।

35. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਗੀ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਝਿਜਕ ਦਿਖਾਈ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1), ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ PW-2, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਦੇ ਕੌਫੀ ਪੀਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਸੈਲਰ ਵੱਲ ਵਧਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਅਤੇ PW-2 ਵੀ ਆਏ। ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਸੈਲਰ ਵੱਲ ਵਧ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਦਾ ਰੇਕਸੀਨ ਬੈਗ ਕੌਫੀ ਸ਼ਾਪ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ A01 (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੇ ਗਏ ਰੇਕਸੀਨ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਦਾਗੀ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟ ਰੱਖੇ ਸਨ।

36. ਮੁੱਖ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਕਹੀ ਗਈ ਗੱਲ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਦੁਹਰਾਇਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਪਣੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ, PW-2 ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੇ ਕਾਫੀ ਸ਼ਾਪ ਤੋਂ ਰੇਕਸੀਨ ਬੈਗ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦਾ ਦੋਸਤ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ।

37. ਕਾਠੀ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਰਾਓ (PW-3) ਜਾਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪੰਚ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ, ਦੂਜੇ ਵਿਚੋਲੇ ਅਤੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਐਨ. ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰ (PW-11) ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਫੀ ਸ਼ਾਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਆਏ ਗਵਾਹ (PW-2) ਬੈਠੇ ਸਨ। ਸਵੇਰੇ ਲਗਭਗ 10:45 ਵਜੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਕਾਫੀ ਸ਼ਾਪ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੇ ਰੇਕਸੀਨ ਬੈਗ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਵੀ ਕੱਢੇ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੂੰ ਦਿਖਾਏ। ਸਵੇਰੇ ਲਗਭਗ 11:15 ਵਜੇ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਆਏ ਗਵਾਹ (PW-2) ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਦੇ ਨਾਲ ਕੌਫੀ ਸ਼ਾਪ ਛੱਡ ਕੇ ਹੋਟਲ ਦੇ ਸੈਲਰ ਵੱਲ ਚਲੇ ਗਏ। ਗਵਾਹ (PW-3) ਨੇ ਹੋਟਲ ਦੇ ਸੈਲਰ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਬੈਗ ਵਿੱਚੋਂ ਦਾਗ਼ੀ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟਾਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਬਾਰੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ।

38. ਗਵਾਹ (PW-3) ਦੇ ਸਬੂਤ ਤੋਂ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਵੀ ਫੁਸਫੁਸਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਤੋਂ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਵਤ ਮੰਗਦੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂ ਸੁਣਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਕੌਫੀ ਸ਼ਾਪ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਸਨ।

39. ਏ. ਬਾਲਾਚਿਤਰੀ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-4) ਨੇ ਜੰਗਲਾਤ ਬੀਟ ਅਫਸਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਏ.ਓ.1 (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਫਲਾਇੰਗ ਸਕੁਐਡ ਵਨਸਥਲੀਪੁਰਮ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਆਰਾ-ਮਿਲ ਵੱਲ ਵਧਿਆ, ਇਸ ਸ਼ੱਕ 'ਤੇ ਕਿ ਉੱਥੇ ਸਾਗਵਾਨ ਦੀ ਲੱਕੜ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਟਾਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਿੱਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਰਕਰ ਐਮ. ਅਸ਼ੋਕ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਆਰਾ-ਮਿਲ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਾਲੀ ਸਾਗਵਾਨ ਦੀ ਲੱਕੜ ਮਿਲਣ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਏ01) ਨੇ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਫੀਸ ਵਜੋਂ 50,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਮ. ਅਸ਼ੋਕ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੈਸੇ ਦੀ ਰਸੀਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਪੰਚਨਾਮਾ ਵੀ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ। ਜਿਰਹਾ ਵਿੱਚ, ਗਵਾਹ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-4) ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਗਵਾਨ ਦੀ ਲੱਕੜ ਆਰਾ-ਮਿਲ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸੀ ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਈ ਸੀ। ਆਰਾ-ਮਿਲ ਦਾ ਨਾਮ ਮਲਿਕਾਰਜੁਨ ਆਰਾ-ਮਿਲ ਸੀ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜਾ ਪੰਚ ਗਵਾਹ, ਐਮ. ਅਸ਼ੋਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਰਾ-ਮਿੱਲ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ 6 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ ਪੰਚਨਾਮਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਦਾ ਇਹ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀ ਜਾਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਕਤ ਐਮ. ਅਸ਼ੋਕ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

40. ਜੀ. ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ (PW-5) ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਫਾਰੈਸਟ ਅਫਸਰ, ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਜੰਗਲਾਤ ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਫਸਰਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਰਹਾ ਵਿੱਚ, ਗਵਾਹ (PW-5) ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਏ.ਸੀ.ਬੀ. ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਜਾਣਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ।

41. ਬੀ. ਅਰੁਣ ਮਾਧਵ (PW-6) ਆਈਡੀਆ ਸੈਲੂਲਰ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਨੋਡਲ ਅਫਸਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ (AO1) ਅਤੇ AO2 ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸੈੱਲ ਫੋਨਾਂ ਦੇ ਕਾਲ ਡਿਟੇਲ ਰਿਕਾਰਡ (CDR) ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ। ਉਸਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਕਾਲ ਡਿਟੇਲ ਰਿਕਾਰਡਾਂ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-14 ਅਤੇ P-15) ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 17 ਜਨਵਰੀ, 2023 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਕਾਲਾਂ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਸੈੱਟਅੱਪ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਭਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ

ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-1) ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਰਿਸ਼ਵਤ (ਮਾਮੂਲ) ਦੇਣ ਲਈ ਹੋਟਲ ਕੁਆਲਿਟੀ-ਇਨ ਆਉਣ ਲਈ ਮੋਬਾਈਲ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਇਹ ਇੱਕ ਮਨਘੜਤ ਗੱਲ ਹੈ। ਕਾਲ ਡਿਟੇਲ ਰਿਕਾਰਡ (CDR) ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਸੈੱਟਅੱਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

42. ਐਮ.ਏ. ਵਹੀਦਾ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-9) ਕੋਠਾਗੁਡਮ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਫਾਰੈਸਟ ਅਫਸਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਜੰਗਲਾਤ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਲਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ 6 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਏ01) ਨੇ ਵਨਸਥਲੀਪੁਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਰਾ ਮਿੱਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਵਜੋਂ 50,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਰਕਮ ਵਿਭਾਗ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

43. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਏ.ਓ.1) ਨੇ ਕੰਪਾਊਂਡਿੰਗ ਫੀਸ ਇਕੱਠੀ ਕਰ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-1) ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਉਹੀ ਸੈੱਟ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤੁਕ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਸੀ। ਕੰਪਾਊਂਡਿੰਗ ਫੀਸ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਆਦਿ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-1) ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ।

44. ਜੀ. ਰਾਮਚੰਦਰ (PW-10) ਡੀਵਾਈਐਸਪੀ, ਏਸੀਬੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰੈਪ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਉਸਦੇ ਜਾਂਚ-ਇਨ-ਚੀਫ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਨਾਲ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ (PW-2) ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦੇ ਨਾਲ 23 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ ਏਸੀਬੀ ਦਫ਼ਤਰ ਆਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਪ੍ਰੀ-ਟ੍ਰੈਪ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਦੋ ਵਿਚੋਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ। ਡੀਵਾਈਐਸਪੀ (PW-10) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਫੀਨੋਲਫਥੈਲੀਨ ਪਾਊਡਰ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ, ਉਸਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ PW-2 ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੈਡੋ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। PW-2 ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਬਿਆਨ ਝੂਠਾ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਅਤੇ PW-2 ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਸੀ ਜਿਸਨੇ 22 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ PW-2 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ACB ਦਫ਼ਤਰ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਡੀਐਸਪੀ (PW-10) ਨੇ A01 (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਰੇਕਸੀਨ ਬੈਗ ਵਿੱਚੋਂ ਟ੍ਰੈਪ ਮਨੀ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਬਾਰੇ ਵੀ ਦੱਸਿਆ।

ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ, ਡੀਐਸਪੀ (PW-10) ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਕੋਲ ਮਲਿਕਾਰਜੁਨ ਆਰਾ-ਮਿਲ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਆਰਾ-ਮਿਲ ਜਾਂ ਲੱਕੜ ਡਿਪੂ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦੇ ਇਸ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਈ. ਰਾਮਾਚਾਰੀ ਤੋਂ ਆਰਾ-ਮਿਲ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦੇ ipse dixit 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾ ਤਾਂ ਈ. ਰਾਮਾਚਾਰੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਡੀਵਾਈਐਸਪੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-10) ਨੇ ਆਰਾ-ਮਿਲ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਨੂੰ ਆਰਾ-ਮਿਲ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦਾ ਹਾਜ਼ਰੀ ਰਜਿਸਟਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਈ. ਰਾਮਾਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀਆਂ ਰਸੀਦਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਕੋਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਦੀ ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੰਜੁਲਾ ਨੂੰ ਆਰਾ-ਮਿਲ ਦੀ ਲੀਜ਼ ਧਾਰਕ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡੀਵਾਈਐਸਪੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-10) ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਦੀ 50,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੰਪਾਊਂਡਿੰਗ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਬਾਰੇ ਮੈਮੋ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-2) ਦੇ ਤਹਿਤ। PW-10 ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-1) ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਉਸ ਤੋਂ ਮਾਮੂਲ (ਰਿਸ਼ਵਤ) ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਡੀਐਸਪੀ (PW-10) ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਰਾਹੀਂ ਤਸਦੀਕ ਕਰਵਾਈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਮਾਮੂਲ (ਰਿਸ਼ਵਤ) ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੂੰ ਉਕਤ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦਾ ਨਾਮ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਅਤੇ PW-2 ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਦੋਸਤ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-1) ਵਿੱਚ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਂ ਸਮੇਂ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਰਕਮ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੂੰ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਰੇਕਸੀਨ ਬੈਗ ਚੁੱਕਦੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੂੰ ਸੌਂਪਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਸਗੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਰੇਕਸੀਨ ਬੈਗ ਫੜੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ। ਡੀਐਸਪੀ (PW-10) ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ "ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰੇਕਸੀਨ ਬੈਗ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਰਕਮ A01 ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ" ਮੈਮੋਰੰਡਮ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-11) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਸੀ।ਡੀਵਾਈਐਸਪੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-10) ਨੂੰ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਏ01) ਨੇ ਟ੍ਰੈਪ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਰੇਕਸਿਨ ਬੈਗ ਕੌਫੀ ਸ਼ਾਪ ਵਿੱਚ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਨੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟ ਰੱਖੇ ਸਨ ਜਿਸਨੂੰ ਡੀਵਾਈਐਸਪੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-10) ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

45. ਐਨ. ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ-11) ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਦਸੰਬਰ, 2002 ਤੋਂ ਮਾਰਚ, 2006 ਤੱਕ ਏਸੀਬੀ ਵਿੱਚ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ। ਉਸਨੇ 23 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਟ੍ਰੈਪ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ

ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਡੀਵਾਈਐਸਪੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-10) ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਉਸਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਐਮ. ਅਸ਼ੋਕ ਸਮੇਤ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਐਮ. ਅਸ਼ੋਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਦੇ ਆਰਾ-ਮਿਲ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪੰਚਾਮਾ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-3) ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਐਮ. ਅਸ਼ੋਕ ਦਾ ਨਾਮ ਪੰਚ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 6 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ ਆਰਾ ਮਿੱਲ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਦੌਰਾਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੰਗਲਾਤ ਅਪਰਾਧ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਮ. ਅਸ਼ੋਕ ਉਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ ਜੋ ਜਾਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪੰਚ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਰਸੀਦ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-2) ਵਿੱਚ ਮਲਿਕਾਰਜੁਨ ਆਰਾ ਮਿੱਲ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ 50,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਐਮ. ਅਸ਼ੋਕ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ।

46. ਐਨ. ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ-11) ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਦਿਲਚਸਪ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ ਕਿ ਉਹ, ਪੰਚ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਟਲ ਕੁਆਲਿਟੀ-ਇਨ ਦੀ ਕੌਫੀ ਸ਼ਾਪ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਏਓ1) ਬੈਠੇ ਸਨ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਵਿਚਕਾਰ ਗੱਲਬਾਤ ਸੁਣਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗਵਾਹ ਹੋਣਗੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਐਨ. ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰ (PW-11) ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਪੋਸਟ-ਟ੍ਰੈਪ ਕਾਰਵਾਈਆਂ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-11) ਅਤੇ ਪੰਚ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਕਾਠੀ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਰਾਓ (PW-3) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਵਿਚੋਲੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੰਚ ਗਵਾਹ, ਜੋ ਕਿ ਐਮ. ਅਸ਼ੋਕ ਹੋਣਗੇ, ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਟਲ ਕੁਆਲਿਟੀ-ਇਨ ਦੀ ਕੌਫੀ ਸ਼ਾਪ 'ਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਏ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW1) ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (AO1) ਬੈਠੇ ਸਨ।

47. ਅਸੀਂ ਧਿਆਨ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਰਿਸ਼ਵਤ ਮੰਗਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1), ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-1) ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ 6 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਅਤੇ AO2 ਦੋਵੇਂ ਉਸਦੀ ਮਿਲ ਕੋਲ ਆਏ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ 5,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਰਿਸ਼ਵਤ (ਮਾਮੂਲ) ਦੇਣੀ ਪਵੇਗੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਉਹ ਉਸ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਾਇਰ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਏ. ਬਾਲਚਿਤਨ (PW-4) ਅਤੇ ਰਸੀਦ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-2) ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਟੀਕਵੁੱਡ ਦੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਕੇਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਫੀਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 50,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਐਮ. ਅਸ਼ੋਕ ਪੁੱਤਰ ਅਬੈਆ ਨੇ ਉਕਤ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ

ਰਸੀਦ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-2) 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਦਸਤਖਤ ਹਨ। ਇਹੀ ਐਮ. ਅਸ਼ੋਕ ਟ੍ਰੈਪ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪੰਚ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਵੀ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਮੌਕਾ ਜਾਂ ਸੰਜੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੇ ਉਸੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ 50,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰੈਪ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪੰਚ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਐਮ. ਅਸ਼ੋਕ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਮ. ਅਸ਼ੋਕ ਟ੍ਰੈਪ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਡੀਐਸਪੀ (PW-10) ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ 6 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਆਰਾ-ਮਿਲ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਜਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

48. ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ ਕਿ ਡੀਐਸਪੀ (PW-10) ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦੇ ਇਸ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਾਇਸੰਸਸ਼ੁਦਾ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਮਿੱਲ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਟੋਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਟੀਕਵੁੱਡ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੇ ਕਾਰਨ 50,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਐਮ. ਅਸ਼ੋਕ ਨੇ 50,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੰਪਾਊਂਡਿੰਗ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਕਦ ਰਸੀਦ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-2) ਵੀ ਉਸਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਇਹ ਮੰਨ ਲਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਐਮ. ਅਸ਼ੋਕ ਸੀ ਜੋ ਆਰਾ-ਮਿਲ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਨੇ ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਐਮ. ਅਸ਼ੋਕ ਉਸਦੀ ਮਿੱਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮਜ਼ਦੂਰ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਸੀਦ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-2) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸਦਾ ਬਿਆਨ ਝੂਠਾ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਮ. ਅਸ਼ੋਕ ਨੇ ਕੰਪਾਊਂਡਿੰਗ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ 50,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਰਕਮ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਮਿੱਲ ਤੋਂ ਸਾਗਵਾਨ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਐਮ. ਅਸ਼ੋਕ ਤੋਂ ਕੰਪਾਊਂਡਿੰਗ ਫੀਸ ਕਿਉਂ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਡੀਵਾਈਐਸਪੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-10) ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਹੀ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਕਥਿਤ ਮੰਗ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ।ਇਹ ਗੱਲ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਕਤ ਐਮ. ਅਸ਼ੋਕ ਸਿਓ ਅੱਬਈਆ ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਨਾ ਦੇਖਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ।

49. ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜੰਗਲਾਤ ਗਾਰਡ ਐਨ. ਹਨੁਮੰਤੂ (AO2) ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਤੋਂ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਅਤੇ AO2 ਨੇ ਉਸਨੂੰ

ਮੋਬਾਈਲ ਕਾਲ ਕਰਕੇ ਅਕਸਰ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ 5,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਾਮੂਲੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦੇ ਇਸ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਲ ਡਿਟੇਲ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਬੀ. ਅਰੁਣ ਮਾਧਵ (PW-6) ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਝੂਠਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

50. ਕਿਉਂਕਿ 50,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਸੀਦ ਐਮ. ਅਸ਼ੋਕ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਡੀਐਸਪੀ (PW-10) ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦੇ ਗੰਜੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਤੁਕ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਛਾਪਾ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 6 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡੀਐਸਪੀ (PW-10) ਨੂੰ ਚੌਕਸ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਤੋਂ ਰਿਸ਼ਵਤ ਮੰਗਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਮੰਗ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਸੀ।

51. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ 22 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ ਡੀਐਸਪੀ (PW-10) ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-1) ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਅਤੇ AO2 ਦੁਆਰਾ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ 5,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਰਕਮ ਨਾਲ ਹੋਟਲ ਕੁਆਲਿਟੀ-ਇਨ ਆਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਆਪਣੀ ਸਿਆਣਪ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ PW-2 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ACB ਦਫ਼ਤਰ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਤੇ ਰਮੇਸ਼ ਨਾਇਡੂ (PW-2) ACB ਦਫ਼ਤਰ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ 23 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਅਤੇ AO2 ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੋਨ ਆਇਆ ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹੋਟਲ ਕੁਆਲਿਟੀ-ਇਨ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਤੱਥ ਸ਼ਿਕਾਇਤ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-1) ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੁੱਲ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੀ-ਟ੍ਰੈਪ ਪੰਚਨਾਮਾ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-4) ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੇ ਆਪਣਾ ਵਰਨਨ ਬਦਲਿਆ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਇਹ AO2 ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਰਕਮ ਨਾਲ ਹੋਟਲ ਕੁਆਲਿਟੀ-ਇਨ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਬਾਰੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੋਧ, ਜਿਸਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਆਚਰਣ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। PW-6 ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਲ ਡਿਟੇਲ ਰਿਕਾਰਡ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦੇ ਵਰਨਨ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ 17 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਦੇ ਮੋਬਾਈਲ ਨੰਬਰ ਤੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦੇ ਮੋਬਾਈਲ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪ੍ਰੀ-ਟ੍ਰੈਪ ਪੰਚਨਾਮਾ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-4) ਵਿੱਚ ਨੋਟਿੰਗ ਦੇ ਉਲਟ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੀ ਗਵਾਹੀ ਦੌਰਾਨ, ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ

ਕਿ ਫੋਨ ਕਾਲ 21 ਮਾਰਚ, 2003 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਅਤੇ AO2 ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਟ੍ਰੈਪ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡੀਐਸਪੀ (PW-10) ਨੇ ਰਮੇਸ਼ ਨਾਇਡੂ (PW-2) ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੈਡੋ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਮੇਸ਼ ਨਾਇਡੂ (PW-2) ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਟ੍ਰੈਪ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਅਤੇ ਰਮੇਸ਼ ਨਾਇਡੂ (PW-2) ਦੇ ਉਕਤ ਕੈਫੀ ਸ਼ਾਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਵਿਚੋਲੇ ਅਤੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਐਨ. ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰ (PW-11) ਵੀ ਕੈਫੀ ਸ਼ਾਪ ਵਿੱਚ ਆਏ ਅਤੇ ਨੇੜੇ ਦੀ ਇੱਕ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਏ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਕੈਫੀ ਸ਼ਾਪ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਕੁਰਸੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਅਤੇ ਸ਼ੈਡੋ ਗਵਾਹ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ 5,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਰਕਮ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੇ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦਾਗ਼ੀ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟ ਸੌਂਪਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਝਿਜਕਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਕਮ ਕੈਫੀ ਸ਼ਾਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੇ ਹੋਟਲ ਦੇ ਤਹਿਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਅਤੇ PW-2 ਦੋਵੇਂ ਤਹਿਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਗਏ ਅਤੇ ਜਨਰੇਟਰ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ। ਉੱਥੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੇ ਆਪਣੇ ਰੇਕਸੀਨ ਬੈਗ ਦੀ ਜ਼ਿਪ ਖੋਲ੍ਹੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇ ਪੈਸੇ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੇ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦਾਗ਼ੀ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (AO1) ਦੇ ਰੇਕਸੀਨ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ। ਫਿਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (AO1) ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਕਾਗਜ਼ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੇ ਜੋ ਫਲਾਇੰਗ ਸਕੁਐਡ ਦੁਆਰਾ ਆਰਾ-ਮਿਲ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਦੌਰਾਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਇਸ ਸੰਸਕਰਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸਿਰਫ ਰਮੇਸ਼ ਨਾਇਡੂ (PW-2) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਅਤੇ PW-2 ਦਾ ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੇ ਕੈਫੀ ਸ਼ਾਪ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬੈਠ ਕੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕੇ. ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਰਾਓ (PW-3) ਅਤੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ (PW-11) ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ।52. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਹਾਣੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੇ ਹੋਟਲ ਕੁਆਲਿਟੀ-ਇਨ ਦੀ ਕੈਫੀ ਸ਼ਾਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਤੋਂ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ।

53. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਹਾਲਾਤੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਵਿਰੁੱਧ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਦੁਆਰਾ ਰਿਸ਼ਵਤ ਲੈਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਅਤੇ PW-2 ਅਤੇ ਡੀਐਸਪੀ (PW-10) ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ

ਹਨ। ਉੱਪਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਕੱਢੇ ਗਏ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਮਝਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01), ਆਪਣਾ ਰੇਕਸਿਨ ਬੈਗ ਕੌਫੀ ਸ਼ਾਪ ਵਿੱਚ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਦੁਆਰਾ ਲਿਜਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਦਾਗੀ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ।

54. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਾ ਮਾਮਲਾ ਐਮ. ਅਸ਼ੋਕ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੂੰ ਮਨਘੜਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੇਸ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਉਕਤ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਤੱਥ ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਇਮ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਦੌਰਾਨ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸਦਾ ਲਾਭ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਜਿਰ੍ਹਾ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਵਿਗਾੜ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਜੇਕਰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਉੱਪਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਕੈਪਸ਼ਨਡ ਇਕਬਾਲ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਭਟਕਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵਿਗਾੜ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਗਵਾਹ ਤੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਜਿਰ੍ਹਾ ਕਰੇ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੀਵਾਈਐਸਪੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-10) ਅਤੇ ਟ੍ਰੈਪ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਕਾਫੀ ਸ਼ਾਪ ਦੇ ਬਾਹਰ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਨੇ ਏਓ1 (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਦਾ ਬੈਗ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਨੇ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਟਾਰ ਗਵਾਹ, ਅਰਥਾਤ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਨੇ ਖੁਦ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਏ01) ਦੇ ਬੈਗ ਤੱਕ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਪਹੁੰਚ ਮਿਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਉਲਟ ਰਿਹਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਏ01) ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਧੋਣ ਅਤੇ ਐਫਐਸਐਲ ਦੁਆਰਾ ਰੇਕਸੀਨ ਬੈਗ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਗੀ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਸੀ।

55. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਬਰੀਕੀ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਕੇਸ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਵਿਰੋਧ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (PW-1) ਤੋਂ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਰਕਮ ਮੰਗਣ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਐਮ. ਅਸ਼ੋਕ ਸਿਓ ਅਬਾਲਾਹ ਨੂੰ ਟਰੈਪ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪੰਚ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਾ ਕੇਸ ਉਕਤ ਐਮ. ਅਸ਼ੋਕ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਵਿਰੁੱਧ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

56. ਉੱਪਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, A01 (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

57. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, 2 ਅਗਸਤ, 2022 ਅਤੇ 5 ਅਗਸਤ, 2008 ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
58. ਅਪੀਲਕਰਤਾ (A01) ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਾਂਡ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
59. ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।
60. ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀ(ਆਂ), ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ: ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਸਿਰਲੇਖ: ਨਿਧੀ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਦਿਵਾਕਰ ਜੋਤੀ ਐਡਵੋਕੇਟ